

DE FAMILIEBIJEENKOMST

De kring is compleet.

Mijn negen broers en zussen en ik zitten om de grote tafel in het ouderlijk huis. De grote tafel, waaraan wij altijd als gezin hebben gegeten, huiswerk hebben gemaakt en spelletjes hebben gedaan, zit vol kringen en vlekken, afdrukken van een rumoerig verleden. In het midden ligt een pers, met kale plekken. Er staat een grote koperen kan op, waarin ma altijd takken schikte. Herfsttakken, forsythia, bloesem. Dat is al jaren geleden, de kan staat nu droog.

De echo's van de familieraad, die pa vroeger iedere maand hield om ons de maat te nemen lijken nog boven ons te zweven, we zijn stil. Vanaf de muur boven het gigantische dressoir kijkt Opa vanuit zijn gouden lijst met strenge blik op ons neer. Strenge blikken, dat is waaraan wij gewend waren. Daarnaast hangt een kruisbeeld, er steekt nog een verdroogd palmtakje achter, een oude gewoonte van ma, zij bleef lang gelovig.

Het heeft mij veel moeite gekost om iedereen zo ver te krijgen om hier te zijn en het belang te laten inzien dat wij met z'n allen om deze tafel zouden gaan zitten om de toestand te bespreken. Erg veel zin had men er niet in, maar ik ben niet van plan om de dingen die komen gaan rondom onze oude ouders alleen op te lossen, zoals dat tot dan toe min of meer was gebeurd. Ik wil deze nieuwe situatie in gezamenlijkheid aanpakken en ieders mening horen.

Op de tafel tussen ons in staan schalen met broodjes en thermoskannen met koffie, alles op het oude Hutschenr  ther servies, nog van ome Piet geweest. Met de zilveren theelepeltjes en taartvorkjes van Oma.

De oude klok tikt luid en meedogenloos.

Ik kijk terloops de kring rond. Het valt mij op dat iedereen er.....